

Hjemløshed – endnu et kæmpe svindelnummer, iscenesat af vores politikere

Af Carl Henrik Rørbeck, fraud examiner, journalist

Da privatiseringsbølgen begyndte i 90'erne, fik vi ørerne tudet fulde af alle mulige løfter om billigere ydelser, idet private interesser påstodes at kunne drive de traditionelle offentlige funktioner – såsom transport, energiforsyning, varmforsyning og televirksomhed - betydelig mere effektivt, når kapitalistiske principper og metoder rådede, når ydelserne blev udsat for konkurrence i et **frit marked** (det borgerlige Danmarks endeløst gentagne mantra, et mantra, der har lige så lidt at gøre med virkeligheden som nadverens oblater med Kristi legeme – vi har stort set ikke noget, der minder om frie markeder længere) og når den rette MOTIVATION drev de ansatte.

Det stik modsatte er sket, som de fleste danskere vil vide. I transportsektoren er busbilletter mellem 2000 og 2014 steget 102% mere end pristallet og togbilletter 42% mere. Fra 1998 til 2016 er prisen på en kilowattime steget 4,8 gange mere end pristallet!

På boligområdet har vores politikere tilladt og faciliteret, at huslejerne i hovedstaden har kunnet stige med ca. 5 gange pristallet siden 1985, (som jeg har dokumenteret andetsteds) hvilket er en af de væsentligste årsager til hjemløshed. Samtidig har det offentlige fralagt sig ansvaret for opfyldelsen af menneskerettighederne, dvs. retten til en bolig, således som det fremgår af FN's Menneskerettighedscharter fra 1948's artikel 25, stk 1, ved at nægte at betale huslejer for sociale klienter over 2.000 kr. (Dette skete mig bekendt omkring 1997. Tidligere bestod kontanthjælpen af huslejen + et beløb til at leve for.)

Men da problemet voksede til et omfang, der fik Danmark til at ligne et U-land, fandt vores politikere heldigvis en løsning. En ægte plattenslagerløsning, ligesom alle de andre. Nu skulle der indrettes herberger til de hjemløse, og det skulle private aktører stå for. Og det er sket. Ganske vist er der kun ca. 2.000 herbergspladser til 10.000 hjemløse, men Rom blev jo ikke drukket på én dag. (Der er blevet spædet godt op fra natpotten, som det vil fremgå af det følgende.) Og disse initiativrige og hjertensgode mennesker, som har påtaget sig at hjælpe samfundets bærme, (som ikke engang kan finde ud af at tjene nok til at betale 15-17.000 for en toværelses) skal selvfølgelig have noget ud af deres ulejlighed. Derfor er der fastlagt en række tilskud til disse uegennyttige virksomheder. De varierer lidt fra kommune til kommune, men taksterne fremgår af socialministeriets hjemmeside. Der kan enhver overbevise sig om, at det ikke er forfatteren til denne artikel, der har drukket af natpotten.

Hjemløs = retsløs.

Men først vil jeg skildre de vilkår, som herbergerne byder hjemløse. Der er i de nye herberger (og de ombyggede gamle) indrettet kosteskabe på 8-15 m², uden bad og toilet; disse luksusfaciliteter deler de som regel med ca. 20 andre, og det er oftest en del af vilkårene, at de selv skal gøre rent, også på fællesarealerne. For denne herlighed betaler den hjemløse ml. 2.745 og 4.200 pr. måned. Der er ikke andet inkluderet. Der er ingen lejekontrakt. Den hjemløse kan – uden nogen begrundelse - smides ud med omgående varsel, og kan endda risikere ikke at få lov til at tømme sit ”værelse”. Der foregår jævnlige og ofte uvarslede inspektioner, ganske som i et fængsel. Vores politikere er fuld bekendt med situationen, men drømmer ikke om at skride ind overfor disse grove menneskerettighedskrænkelser. Personalet er fåtalligt og oftest mindre end venligt.

DET går dine skatte kroner til

Men nu kommer jeg til det mest vanvittige. Man skulle tro, at det kunne lade sig gøre at drive en

forretning for disse "huslejer". Men udover den hjemløses eget bidrag modtager disse åbne, privatdrevne fængsler et tilskud på ml. 30 og 40.000 OM MÅNEDEN fra det offentlige for § 110 hjemløse – det er de hjemløse, der ikke har andre problemer i form af psykisk sygdom eller misbrug! De andre – de der har en psykisk diagnose eller et misbrug får de nye fængsler helt op til 85.000 pr. måned for at opbevare. Det er det, dine skatte kroner går til – ikke de hjemløse. For de midler, som bortødes på denne måde kunne man indlogere de hjemløse på københavnske luksushoteller eller købe en ejerlejlighed til hver eneste hjemløse.

De virksomheder, der står bag er for de flestes vedkommende mere end "shady". De er ofte organiseret som selvejende institutioner, der ikke er regnskabspligtige. For visse af de regnskaber, der ER offentligt tilgængelige, svarer de bogførte indtægter overhovedet ikke til, hvad man ud fra de gældende takster kan beregne dem til. Der er langt fra 13 millioner til 80. Dette er hvad Danmark er blevet til. Et velhavende U-land.